

2. Fra Formanden for Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk paa Foranledning af Mesterorganisationerne i Barberfaget om, at der ikke maa ske Indskrænkning i det nu tilladte Søndagsarbejde i Barberforretninger. (Indbragt den 22de Oktober 1900 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, Hammerich.)

Andragendet er saalydende:

Til Regering og Rigsdag.

Foranlediget ved et til Rigsdagen indgivet Andragende fra Barber- og Frisørmedhjælpere om, at der ved Lov maa paahydes en fuldstændig Søndagslukning af Barberforretningerne, skal jeg paa Foranledning af Mesterorganisationerne i Barberfaget tillade mig at nedlægge Indsigelse imod, at en saadan Lovgivning iværksettes, og til Støtte herfor anføre følgende:

For det første er Søndagen Barberfagets allermost indbringende Dag. For de mindre Barberers Vedkommende giver den næsten lige saa meget i Indtægt som hele den øvrige Del af Ugen. Og man kan ikke ræsonnere saaledes, at hvis Kunderne hindres i at søge Barberstuerne om Søndagen, ville de komme de søgne Dage; der haves Erfaring i modsat Retning. Ved den forrige Indskrænkning, som ved Lov foretoges i Barberernes Næring, saaledes at de nu kun have Tilladelse til at holde aabent til Kl. 12 paa Søn- og Helligdage, gik Barberernes og Frisørernes Indtægt ned med gennemsnitlig 1,000 Kr. om Aaret. Folk tvinges altsaa selv gennem saadan delvis Lukning til at indrette sig paa at undvære Barbererne.

En fuldstændig Lukning af Barberstuerne om Søndagen vil altsaa være til meget stor Skade for Faget. Men det vil ikke være til mindre Ulempe for dets Kunder, og ganske særlig for den jævne Befolkning. Denne — mindre næringsdrivende, Bestillingsmænd, Arbejdere o. lign. — kan ikke faa Tid til at søge Barberstuerne de søgne Dage; netop denne Befolkning søger Stuerne Søndag Formiddag, og den har da rigeligere Tid end nogen anden Del af Ugen, og da den netop i Anledning af Helligdagsudflugterne føler Trang til Barberens Tjeneste. For den vil Stuerens Lukning føles som en meget ubehagelig Tvang.

Tilbage staar Hensynet til Barberfagets Arbejdere, fra hvem Henvendelsen til Rigsdagen kommer. Nu er det vel saa, at en ugentlig Fridag maa anses for ønskelig for enhver Arbejder; men om Barberfagets Arbejdere maa det dog hævdes, at Trangen hertil er mindre end for de fleste andre Fags, fordi Barberstændene dels ere forholdsvis meget lidt optagne paa de fleste af Ugens Søndage, dels endogjaa have regelmæssige Fritider paa disse Dage. For dem vil Søndagsfriheden fra Kl. 12 derfor vistnok kunne anses for tilstrækkelig.

Der synes derfor at være ringe Anledning til at lukke Barberstuerne Søndag Formiddag. Et Lovbud herom vil være en Indgriben i en Mængde jævne Borgeres Udgang til at ernære sig hæderligt, som ikke vil kunne retfærdiggøres ved noget Hensyn til andre Borgeres Interesser. Tværtimod, det vilde, som anført, skade haade Almenheden og Fagets Mestre, og ikke være til nogen virkelig Gavn for dets Arbejdere.

(Underskrift).

Udvalget gør ikke Indstilling.

3. Fra 215 Behøvere omkring Stendalsgaard's Statsskove om, at alt Træet, der sælges fra disse Skove, maa blive solgt ved offentlig Auktion. (Indbragt den 23de Oktober 1900 af Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds, Sloth.)

Andragerne begrundede deres Andragende ved, at enkelte Mænd nu blive begunstige ved, at de faa Træ fra de nævnte Statsskove udleveret efter Burdering, og uden at Træet kommer til Auktion. Derved sættes disse enkelte Mænd i Stand til at drive Pri-